

De projecten van de jonge neomodernisten braken met de tot dan toe gangbare praktijk van kleinschalige baksteenbouw met drie-hoog-portieklats en het heilige ontzag voor het oude stratenpatroon. Inmiddels is de stadsvernieuwing getuige de nieuwbouw langs de Maashaven onder supervisie van

KOW architecten een nieuwe fase ingegaan. In zijn algemeenheid ben ik niet zo'n liefhebber van de retrobouw van dit bureau onder leiding van architect Hans Kuiper. Maar om op deze plek het bouwblokkenpatroon en de bestaande straatwand met strakke bakstenen gevels te herstellen en de grens van de wijk te versterken is een goede keuze.

De dichtgebouwde hoeken van gesloten bouwblokken vormen vaak een probleem. De hier zo

karakteristieke spitse hoeken kregen daarom bijzondere bebouwing. De ene hoek met de Pretoriaaan is voorzien van een hogere bebouwing met bejaardenflats. Op de andere hoek met de Paul Krugerstraat is het nieuwe kantoor van de deelgemeente Feijenoord

35 jaar geleden werd de Transvaalbuurt in de Afrikaanderwijk samen met het Oude Westen uitverkoren tot 'proeftuin voor rehabilitatie'. De stadsvernieuwing kwam hier echter nauwelijks op gang. Pas eind jaren tachtig werd een drietal spraakmakende nieuwbouwprojecten gerealiseerd: de Hillekop van Mecanoo, Natal van Frits van Dongen en Tweebos Dwars van DKV. Met de nieuwbouw aan de Maashaven, waarin het kantoor van de deelgemeente een prominente plaats inneemt, gaat de stadsvernieuwing een nieuwe fase in.

→ ARCHITECT: JULIETTE BEKKERING ARCHITECTEN, 1999-2005
MAASHAVEN OZ / PAUL KRUGERSTRAAT

FOTO: HAARTEN LAUPMAN

Kantoor Deelgemeente Feijenoord

Kostbaar kunstwerk

Architect Sybold van Ravesteyn wilde op de twee poorten aan de uiteinden van het Centraal Station graag beeldhouwwerken van Henry Moore. Een medewerker van het architectenbureau van de Nederlandse Spoorwegen, J.H. Baas, had alvast wat abstracts in de tekening geschetst. Toen Moore te duur was werden de schetsjes van Baas in platte natuursteen uitgevoerd. Nu staan ze (gedeeltelijk) ingepakt naast het station, als kostbaar kunstwerk tussen het bouwafval. Foto: Dimitri Hakke.

>> vervolg "Net opgeleverd"

gevestigd. Dit gebouw is ontworpen door Juliette Bekkering, die eerder met Neutelings Riedijk werkte, wat goed zichtbaar is in dit robuuste bouwblok. Het is een sculpturaal volume, dat herinnert aan de silo's en vemen in dit gebied. Meest karakteristieke element van het gebouw is de schuine lijn, waarmee het hoge bakstenen gedeelte op de hoek aan twee kanten afdaalt naar de lagere bebouwing, aansluitend op de woningbouw. De schuine lijn vormt tevens de grens tussen het publieke gedeelte en de rest van het complex. De twee onderste schuine lijnen grenzen aan een grote glaswand, waarachter zich de centrale hal bevindt. Hier vanuit bereikbaar zijn de raadzaal en trouwzaal in de kop van het bouwblok, voorzien van een soort grille in de gevel.

Bespiegelingen

Wat is een deelgemeentekantoor eigenlijk? Is het een soort mini-stadhuis, dat ook een zekere uitstraling moet hebben, of is het gewoon een kantoorgebouw waar wat lokale

administratieve handelingen worden verricht? Tot nu toe hebben de deelgemeentes Kralingen en Delfshaven nieuwbouw betrokken, maar dat betreft slechts een deel van een nieuw complex zonder eigen architectonische expressie. Hier is voor het eerst een echt gebouw voor een deelgemeente ontworpen, hoewel de opdrachtgever grotendeels een verhuurbaar marktconform kantoorgebouw wilde. De grote glaswanden suggereren een open, toegankelijk, democratisch gebouw. De herhaling van verticale raampjes staat dan zeker voor het degelijke ambtelijke apparaat. Deze bespiegelingen hebben eigenlijk weinig nut. Alles wijst erop dat de deelgemeentes alweer hun beste tijd hebben gehad en binnenkort worden opgeheven. Dan kan er van dit gebouw een mooi sociaal-cultureel buurtcentrum worden gemaakt, met een grote toegankelijke hal, zalen en vergaderkamers en een heleboel kleine cursusruimtes.

Paul Groenendijk